

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 33

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického prejavu. Obvinenia, spravodajské informácie a tvrdenia o tajných udalostiach a zbraniach sú autorove tvrdenia, nie nezávisle overené historické fakty. Zachované sú pôvodné údaje, citácie a autorove interpretácie.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 28. apríla 1978 a toto je môj Audio list č. 33.

V jeden letný deň roku 1971 sedeli dvaja muži v skafandroch na nemotorne vyzerajúcom štvorkolesovom vozidle, ktoré sa pohybovalo po povrchu Mesiaca. Americkí astronauti David Scott a James Irwin, posádka mesačného pristávacieho modulu Apolla 15, sa išli zblízka pozrieť na obrovský mesačný kaňon Hadley Rille. Boli prvými ľuďmi v dejinách, ktorí sa vozili po mesačnom povrchu. Pri hrkotavej jazde prešli okolo okraja krátera, ktorý pomenovali Earthlight. Riadiace stredisko v Houstone im rádiom odpovedalo: „Arthur Clarke by bol na vás hrdý.“ Pred šiestnástimi rokmi, v roku 1955, známy britský spisovateľ Arthur C. Clarke vydal prorockú knihu „Earthlight“ - „Svetlo Zeme“. Vyšla dva roky pred začiatkom vesmírneho veku so Sputnikom I a hovorila o vtedy budúcom ľudskom osídlení Mesiaca. Astronauti Apolla 15 na počesť Clarkovej vízie pomenovali kráter podľa knihy. Počas televízneho spravodajstva o amerických návštevách Mesiaca sedával pri Walterovi Cronkitovi z CBS News veľmi často práve Arthur C. Clarke. V knihe živo vykreslil veľkú vedeckú, hospodársku a strategickú hodnotu, ktorú Mesiace nadobudne. Vyvrcholením knihy, ktorú astronauti Apolla 15 tak jedinečne pocítili, je „Bitka pri Pico“, hypotetická vesmírna bitka sústredená na Mesiace. Hoci podrobnosti sú dosť odlišné, Clarkova fiktívna bitka zvlášťne predznamenalala skutočnú vesmírnu bitku o vyše dve desaťročia neskôr, v septembri 1977. Bitku žatevného Mesiaca pred verejnosťou utajili víťaz, Sovietsky zväz, aj porazený, Spojené štáty americké. Je však kľúčom k pochopeniu čoraz bezhlavejšieho amerického ústupu na všetkých frontoch pod novou odvahou Kremľa.

Podobne ako september 1977, aj apríl 1978 bol zlomovým mesiacom zbytočného úpadku a pádu Spojených štátov a západného sveta. Teraz, tak ako minulý september, sa zásadné udalosti odohrali pod rúškom tajomstva bez oficiálneho náznaku toho, čo sa skutočne deje. Jedinými verejnými stopami závažného zákulisného vývoja sú nejasné diplomatické manévry a záhadné udalosti všetkého druhu. Minulý september to napríklad bola záhada takzvaného UFO nad Petrozavodskom v Sovietskom zväze. O sotva týždeň prišiel hlasno oslavovaný prielom v rokovaní SALT II. Vraj vysvetľoval veľmi nezvyčajné náhle nočné stretnutie s Jimmym Carterom v Bielom dome, ktoré si vyžiadala sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko. Ako som vám vtedy povedal v Audio liste č. 26, objekt nad Petrozavodskom nebol UFO a mediálne príbehy o prielome SALT boli lži na zavádzanie verejnosti. Dnes, o sedem mesiacov neskôr, stále neexistuje dohoda SALT II.

Tento mesiac sa objavila údajná záhada kórejského dopravného lietadla, ktoré preniklo do sovietskeho vzdušného priestoru, keď bol minister zahraničných vecí Vance v Moskve rokovať o obmedzení zbrojenia. Rozhovory prebiehali na pozadí jasných sovietskych hrozieb, že toto má byť posledná americká šanca uzavrieť zmluvu SALT II. Skončili v rovnakej slepej uličke ako predtým. Sovietske verejné vystupovanie sa však zrazu stalo stelesnením milej rozumnosti a trpezlivosti. Minister Vance medzitým odmieta verejnosti povedať čokoľvek o dianí v Moskve.

Republika Spojených štátov amerických dnes prežíva súmrak konečného úpadku pred jadrovou vojnou. Naši tajní zákulisní vládcovia sa stále snažia zachrániť, čo sa dá, zo zničeného plánu na ovládnutie sveta a pritom zo dňa na deň robia našu situáciu ešte zúfalejšou. Manipulujú

hospodárstvom a politikou pre vlastné ciele. Stále veria, že ich bohatstvo zachráni pred jadrovou nočnou morou, ktorú privolávajú na nás ostatných. Získavajú čas zdržiavaním v nádeji, že výsledky urýchlených vojenských vývojových projektov prídu včas na odvrátenie drvicej sovietskej vojenskej sily.

Od Bitky žatevného Mesiaca pred siedmimi mesiacmi ideológiu rýchlo odsúvajú ako rozhodujúci faktor konania vlád. Ako sa svet približuje k vojne, na scéne svetových záležitostí čoraz viac platí, že každý národ sa stará sám o seba. Historické vzorce a zoskupenia vytláčajú ideologické argumenty a pud prežitia nahrádza zmluvy i dlhoročné priateľstvá medzi národmi. Úbohé zaobchádzanie našich tajných vládcov s americkými spojencami sa nám teraz vracia. Aj teraz, keď nás zatláčajú do kúta, naši vládcovia hádžu postupujúcemu ruskému medveďovi kusy mäsa, aby získali pár okamihov. Keď zahodia zbraň tu a spojencu tam, medveď sa na chvíľu zastaví, strávi každý zisk a potom sa tlačí bližšie. Ako nás zatláčajú do pozície pevnosti Amerika, stávame sa čoraz viac pevnosťou bez zbraní a bez vôle prežiť. Podobne ako Francúzsko pred 10. májom 1940 denne počúvame uistenia o vojenskej sile a spoľahlivosti neodskúšanej obrany. Podobne ako Francúzsko v roku 1940 nás však zvnútra rozožierajú špióni, nečinnosť a apatia.

Priatelia, niektorí hovoria, že vám nemám povedať celú pravdu o zákulisných udalostiach určujúcich váš osud, pretože vraj ľudí straším. Zvážte však slová známeho nemeckého psychiatra:

„Strach môže pôsobiť rozvratne, viesť k panike, nehybnosti a vzdaniu sa racionality v prospech slepých emócií. Môže však byť aj konštruktívny, tvorivý pri hľadaní úniku, zbystrujúci myseľ na vyhnutie sa nebezpečenstvu alebo jeho prekonanie. Jednou z ťažkostí je, že mnohí z nás sú príliš apatickí, aby sa báli: buď dôverujú osudu, že ich vyslobodí, alebo pokrčia plecami nad tým, že čo má byť, bude.“

Keď príde jadrová vojna vrátane geofyzikálnej vojny, iba vopred varovaní budú mať nejakú šancu vyhnúť sa panike, ktorá zachváti prekvapených. Celonárodnej panike môže zabrániť iba úplné odhalenie. Americký ľud sa podriadi diktátorskej vláde, keď naša republika skolabuje v plameňoch. Iba úplné odhalenie spolu s duchovným prebudením by mohlo odvrátiť človekom pripravenú katastrofu čakajúcu nás všetkých.

Moje dnešné tri osobitné témy sú: 1. INFLÁCIA, ZLATO A BURZOVÁ PASCA NA MEDVEDE; 2. LET KOREAN AIR LINES 902 - LIETAJÚCA LUSITANIA; 3. SÚMRAC REPUBLIKY SPOJENÝCH ŠTÁTOV.

Téma č. 1 - INFLÁCIA, ZLATO A BURZOVÁ PASCA NA MEDVEDE

Akciový trh už niekoľko rokov sleduje dlhodobý klesajúci trend, krachuje v spomalenom pohybe. Len pred dvoma týždňami, 14. apríla 1978, však newyorská burza náhle vyskočila zo stagnácie, akoby na signál. Bez hodnoverného vysvetlenia objem obchodovania vyletel na astronomickú úroveň a stanovil historické rekordy, kým priemery Dow Jones ustavične prudko rástli. Vládne hospodárske štatistiky medzitým verejnosti predávali ako dôkaz oživenia ekonomiky. Dokonca aj prudko klesajúci americký dolár akoby získaval nový dych vďaka povestiam, že vláda začne dražiť zlato na jeho podporu. Každá gazdiná však vie, že inflácia neprestajne napreduje, požiera rodinný rozpočet a ešte viac sťažuje vychádzanie s peniazmi. Kým vláda monotónne opakuje infláciu niekoľkých percent ročne, nakupujúci zisťujú, že ceny prakticky všetkého dnes skáču nahor týždeň čo týždeň. Človek by si myslel, že vláda a burza žijú vo vlastnom svete snov. A priatelia, naozaj žijú.

Každý mesiac stále počúvame o americkom deficite platobnej bilancie, hoci tento ukazovateľ už zastaral. Ako som pred piatimi rokmi vysvetlil v knihe „SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU“, tradičné meranie platobnej bilancie prekonali nadnárodné korporácie, väčšinou vlastnené a ovládané našimi tajnými vládcami. Vyše dvesto najmocnejších spolu so svojimi nadnárodnými bankami tvorí

hospodárske impérium Rockefellerovho kartelu. Presúvajú medzi sebou peniaze a tovar podľa ľubovôle. Keď doláre prechádzajú hranicami, spôsobujú, že národná platobná bilancia odráža to, čo si vyberú.

Napríklad zahraničné pobočky amerických nadnárodných korporácií posielajú ropu do Ameriky a dostávajú doláre, ktoré prispievajú k takzvanej zápornej platobnej bilancii Spojených štátov. Pritom všetky spoločnosti na oboch stranách transakcií fakticky ovládajú Rockefellerovci.

Najväčším jednotlivým vývozom amerických nadnárodných spoločností sú dnes pracovné miesta. Hospodárske manipulácie, ktoré pomohli upevniť Rockefellerovu kontrolu nad Spojenými štátmi, zároveň prinútili náklady u nás prudko rásť oproti iným krajinám. Nadnárodné spoločnosti preto čoraz častejšie nakupujú prácu na lacnejších zahraničných trhoch namiesto pracovných miest v Amerike. Výsledkom je ustavične rastúce jadro nezamestnaných, ktorí už nedokážu nájsť prácu. Spojené štáty sa tým stále viac menia na hospodárstvo orientované na služby, kým základné priemyselné odvetvia upadajú. Nie tak dávno označenie „Made in USA“ stálo na mnohých výrobkoch dominujúcich svetovým trhom, ale už nie. Dnes je v mnohých prípadoch americký iba názov. Výrobok je európsky, japonský, mexický alebo inak zahraničný. Proces zašiel tak ďaleko, že rýchlo mizne aj americký náskok v leteckom a kozmickom priemysle. Pri úvahách o veľkých nových generáciách dopravných lietadiel pre svetové aerolínie v poslednom čase vyhrávajú európski výrobcovia, nie americkí. Vývoz lietadiel bol donedávna dlhoročným hlavným svetlým bodom čoraz pochmurnejšieho amerického exportu. Teraz strácame aj ten.

Keď sa dnes ako Američania obzeráme okolo seba, nevedomky vidíme dutú škrupinu toho, čo kedysi bolo. Ako dokonale natretý drevený trám zvnútra rozožratý termitmi stále vyzerá pôsobivo, ale skutočná pevnosť je preč. Veľká časť technologickej a hospodárskej moci, ktorá bývala americká, je teraz v zahraničí: v Európe, Japonsku a Sovietskom zväze. Hospodárske a technologické vysávanie Spojených štátov zosilnelo v roku 1961. Bolo súčasťou dvojramenného veľkého plánu svetovlády, ktorý vtedy uviedli do pohybu naši tajní vládcovia, štyria bratia Rockefellerovci a ich spoločníci.

Ako som podrobne vysvetlil v predošlých nahrávkach, účinky jedného ramena boli viditeľné: postupné oslabovanie Spojených štátov až k vojenskej zraniteľnosti. Malo vyvrcholiť starostlivo naprogramovanou jadrovou vojnou medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi, predovšetkým na americkej pôde. Keď by však Američanov zrazili natolko, že by prijali úplnú diktatúru pod Rockefellerovou kontrolou, malo sa spustiť druhé rameno: zrada Sovietskeho zväzu jeho tajnými spojencami, Rockefellermi. Prísne tajnými zbraňami vyvíjanými od roku 1961 mali ako vyvrcholenie vojny Sovietsky zväz úplne zničiť. Rockefellerovci by vyšli ako nespochybniteľní páni celého sveta. Tento veľký plán sa zrútil pred siedmimi mesiacmi v katastrofálnej vesmírnej Bitke žatevného Mesiaca, jeho horké plody sú však stále s nami.

Aby mohli profitovať z jadrovej vojny na americkej pôde, Rockefellerovci vopred presunuli väčšinu majetku do oblastí, ktoré by prvá jadrová vojna nezasiahla. Zahŕňalo to nadnárodné pobočky v Európe a Latinskej Amerike i prísne ovládané Rockefellerovo korporátne impérium v Japonsku. Zahŕňalo to aj obrovské presuny amerických peňazí, technológií a vojenských tajomstiev do Sovietskeho zväzu, aby sa Rockefellerovo-sovietske spojenectvo upevnilo až do dňa zrady.

Plán zahŕňal aj tajné odvezenie obrovskej zásoby menového zlata Spojených štátov. V čarovnom roku 1961, keď sa celý plán rozbíhal, sa jeho menová časť začala Dohodou o londýnskom zlatom poole. Pod rúškom tohto oprávnenia americké zlato otekalo nepretržite od roku 1961 do roku 1968, keď pool skončil. Po ukončení dohody 17. marca 1968 hneď nasledujúci deň prezident Lyndon Johnson podpísal verejný zákon 90-269. Jedným ťahom pera odstránil požiadavku krytia amerického dolára zlatom. Dňa

15. augusta 1971 prezident Richard Nixon zatvoril zlaté okno a výkonným nariadením vyhlásil, že Spojené štáty už nebudú zamieňať doláre za zlato ani pri medzinárodných menových transakciách. Bolo to vyhlásenie vojny doláru a odvtedy americká inflácia a klesajúca hodnota dolára idú ruka v ruku.

Podľa oficiálnych údajov ministerstva financií si Spojené štáty stále zachovávajú najväčšiu zásobu menového zlata na svete, asi 277 000 000 uncí. Pred štyrmi rokmi v tomto mesiaci, v apríli 1974, som však pred Kongresom svedčil, že tieto údaje sú sfaľované a Spojené štáty sú v skutočnosti na zlato chudobné. Na základe veľmi spoľahlivých spravodajských informácií som opísal tajné odvážanie obrovských množstiev zlata z úložiska vo Fort Knox mocným súkromným záujmovým skupinám. Bol som pripravený predložiť dôkazy a svedkov pod prisahou pred federálnou veľkou porotou alebo kongresovým vyšetrovaním s právom predvolávať. Vyšetrovanie však neprišlo. Zverejňoval som preto obvinenia všetkými dostupnými prostriedkami a ponúkol som sa ísť do väzenia ako burič, ak ich v riadnom právnom konaní nedokážem. Stále však neprišlo žiadne čestné vyšetrovanie! Ministerstvo namiesto toho pod rastúcim tlakom verejnosti usporiadalo vo Fort Knox krátku predstavenú prehliadku pre verejný obraz. Pozvaným kongresmanom a novinárom ukázali stohy podozrivo červenkastých tehál údajného zlata v jednej malej miestnosti. Nasledoval takzvaný audit zlata, ktorý po konečnom zverejnení po mesiacoch prietahov hovoril iba: „Veríme,“ že zlato tam je.

Ministerstvo financií si už istý čas uvedomovalo, že s obnovujúcimi sa obavami o Fort Knox musí niečo urobiť. Počas roku 1977 preto získalo asi jeden a pol milióna uncí zlata z Portugalska. To spolu s ďalšími pozbieranými rezervami prevažne podradného zlata dáva dnešnú skutočnú americkú zásobu na niečo vyše tri a pol milióna uncí. Je to biedna maličkosť oproti 277 000 000 unciam na oficiálnych účtoch, ale poskytuje niečo na opätovné psychologické predaje zlata. Začiatkom tohto mesiaca ministerstvo s veľkým rozruchom oznámilo šesť mesačných aukcií, každú po 300 000 uncí. Keby Spojené štáty naozaj mali uvádzané zásoby, pri tomto tempe by mohli mesačné aukcie robiť sedemdesiatšedem rokov. Ministerstvo ich však ponúka iba na šesť mesiacov, ako psychologický trik.

Pred niekoľkými rokmi Rockefellerovci a ich spoločníci začali v príprave na vojnu presúvať majetok do bezpečia. Teraz pomocou kontroly určitých kľúčových finančných inštitúcií doma aj v zahraničí náhle vytvorili umelý rast burzy, v niektorých kruhoch známy ako „pasca na medvede“. Myšlienkou je, aby ovládanie držiteľa veľkých balíkov akcií začali medzi sebou horúčkovo obchodovať tam a späť, zvyšovať ceny a vytvárať obrovský objem obchodovania. Čoskoro to vtiahne nič netušiacich vonkajších investorov, takzvané medvede, ktorí sa chorého trhu obávali, aby investovali do zdanlivého býčieho trhu. Situácia môže istý čas pokračovať. Keď sa však dym rozplynie, veľkí ovládajúci investori, ktorí umelý býčí trh vytvorili, zmenšia nafúknuté portfóliá. Zvyčajne medvedí vonkajší investori, ktorí ich akcie kúpili za nadsadené ceny, zostanú s problémom na krku. Bez dnešných umelých tlakov začne burza znovu klesať a medvede vtiahnuté do víru uviaznu. Prebiehajúca burzová pasca je dosť zlá, ale okolo našich tajných vládcov aj nás ostatných sa teraz zatvára oveľa horšia: vojnová pasca ruského medveda.

Téma č. 2 - LET KOREAN AIR LINES 902 - LIETAJÚCA LUSITANIA

Dňa 7. mája 1915 sa osobná loď LUSITANIA blížila ku koncu plavby zo Spojených štátov do Veľkej Británie. Prebiehala Veľká vojna a už takmer tri mesiace platila nemecká ponorková blokáda Británie. Takmer dvetisíc cestujúcich však nečakalo problémy, veď Lusitania bola osobná loď. Náhle, bez varovania ju zasiahli torpéda. Útočila na ňu nemecká ponorka. Čoskoro sa potopila a zahynulo takmer tisícdivesto ľudí. Až neskôr vyšlo najavo, že v podpalubí viezla veľké množstvo dôležitého vojnového materiálu, na ktorý sa vzťahovala ohlásená nemecká blokáda. Pokúsili sa prepašovať tento náklad cez

blokádu použitím takmer dvetisíc nič netušiacich cestujúcich ako ochranného štítu pred útokom. Pokus zlyhal s tragickými následkami.

Tento mesiac, 20. apríla 1978, sa odohrala moderná obdoba Lusitania, keď Boeing 707 Korean Air Lines prenikol do sovietskeho vzdušného priestoru a napokon bol zostrelený. Rovnako ako Lusitania vykonával let 902 vojenskú misiu a životy nič netušiacich cestujúcich používal ako ochranný štít. Tentoraz však nešlo o dodávku vojnového materiálu, ale o získavanie spravodajských informácií.

Let 902 v ten deň odštartoval z Paríža o tridsaťdeväť minút neskôr pre nevysvetlené zdržanie. Potom 707 vzlietol do popoludňajšieho slnka a smeroval na severozápad nad Nórske more po arktickej trase do Anchorage na Aljaške. Pilot sa pravidelne hlásil pozemným staniciam a kým bolo lietadlo v dosahu sledovacieho radaru, držalo sa správneho kurzu. Po prelete severným Grónskom sa dostalo mimo dosahu pozemných radarov. Neskôr pilot hlásil približovanie k Ellesmerovmu ostrovu na krajnom severe Kanady. V skutočnosti však uviedol lietadlo do pomalého širokého obratu doprava o 180 stupňov a letel k neohlásenému cieľu: Sovietskemu zväzu. Posledné hlásenie polohy do severnej Kanady, podané ešte mimo radarového dosahu, malo zabrániť odhaleniu zámeru.

Kórejský 707 vletel do sovietskeho priestoru zo severu a prešiel priamo nad obrovskou ponorkovou základňou v Murmansk, ústredím sovietskej Severnej flotily. V celom Sovietskom zväze niet tajnejšieho ani citlivejšieho námorného miesta. Keď na jeho zachytenie vzlietli dve prúdové stíhačky Suchoj 15, pokračoval na juh cez polostrov Kola, posiaty vojenskými zariadeniami a rovnako citlivý ako Murmansk. Letel po vopred naplánovanej trase bez ohľadu na stíhačky: nespomalil, nezapol pristávacie svetlá ani inak nereagoval. Jedna stíhačka letela vedľa, druhá za ním. Po prelete takmer celého polostrova sa chystal prejsť cez úzke Biele more nad prístav Archangelsk a neďaleko za ním nad prísne tajný kozmodróm Pleseck. Vtedy Moskva prikázala stíhačkám prinútiť 707 pristáť poškodením, ale nezničiť ho. Stíhačka vedľa neho sa stiahla dozadu a nabok a druhá otvorila palbu, pričom dbala, aby nezničila riadiace plochy ani nezapálila palivové nádrže. Strelba prerazila trup, jedného cestujúceho okamžite zabila, druhého smrteľne zranila a zranila možno ďalší tucet. Tlak v kabíne prudko klesal a 707 bol prinútený veľmi rýchlo zostúpiť. Do piatich minút klesol iba na tritisíc stôp a tam lietal ďalšiu hodinu a pol, kým napokon pristál na širokej voľnej ploche ďaleko od akéhokoľvek letiska.

Po celý let ruskou oblohou zvláštne prístroje na palube vytvárali prieskumné údaje. Spolu s rozhovorom v kabíne ich v kódovanej podobe prenášali prijímačom CIA tesne za sovietskou hranicou. Preto poradca pre národnú bezpečnosť Brzezinski dokázal tak rýchlo oznámiť, že sovietske stíhačky na kórejský 707 strieľali. Ako spravodajská misia bol let 902 úspešný. Keď však počujete, prečo bol potrebný, začnete chápať zúfalosť americkej vojenskej situácie.

Keď hovorím tieto slová, uplynulo niekoľko dní, odkedy Sovietsky zväz dovolil lietadlu Pan American odviesť posádku, cestujúcich a telá dvoch zabitých z Murmanska do Helsínk vo Fínsku. Prepustili všetkých okrem pilota a navigátora, ktorých v Rusku stále zadržiavajú na výsluch.

V hlavných médiách počujeme všelijaké príbehy presviedčajúce nás, že posádka stratila orientáciu, navigačné prístroje 707 sa nejako pokazili a zaviedli ju a americká vláda je zo všetkého veľmi zmätená. Po záchrane posádky a cestujúcich z núdzovo pristátého lietadla však sovietskym úradom rýchlo vysvitlo, že narušenie nemohlo byť náhodné. Napríklad navigačné prístroje Boeingu 707 používajú takzvanú redundantnú konštrukciu, takže ani zlyhanie veľkej časti systému nezničí presnosť navigačných údajov pre posádku. Magnetické odchýlky kompasu v Arktíde sú skutočné, ale prúdové dopravné lietadlá už roky používajú polárne trasy mnohokrát denne bez ťažkostí, pretože existujú štandardné techniky korekcie. Posádka letu 902 mala s polárnymi letmi aj týmito technikami bohaté

skúsenosti. Aby však bol celý prípad náhodný, skúsený pilot, druhý pilot aj navigátor by museli prehliadnúť najznámejšiu a najnepochybnejšiu navigačnú stopu: polohu slnka. Dokonca niektorí cestujúci po utrpení povedali, že sa v duchu začali obávať, keď sa v polovici letu slnko presunulo spredu za lietadlo. Akoby to nestačilo, let 902 „náhodou“ vstúpil do sovietskeho priestoru s bodovou presnosťou nad rozhodujúcu murmanskú oblasť. Potom, napriek hrozbe stíhačky vedľa seba s červenou sovietskou hviezdou jasne viditeľnou aj mnohým cestujúcim, pokračoval hlbšie a hlbšie do veľmi citlivého ruského vojenského územia.

Nie, priatelia, na lete kórejského lietadla do zamrznutého severného Ruska nebolo nič náhodné. Tí, ktorí podozrievajú spravodajskú misiu, majú pravdu. Vyvoláva to však dve otázky vedúce k podstate: Aké informácie mohli byť také naliehavé, že pre ich získanie ohrozili životy 110 ľudí? A prečo museli siahnúť po takom hrubom spôsobe spravodajského zberu? Odpovede v hlavných médiách budete hľadať márne. Vaši takzvaní verejní služobníci vo federálnej vláde sa usilovne tvária, že nič nevedia, takže vám to nepovedia. Ak si však jednoducho pripomeniete vývoj, o ktorom vám rozprávam sedem mesiacov, ľahko pochopíte, čo sa stalo.

Udalosti vedúce ku kórejskému incidentu sa začali presne o sedem mesiacov skôr, 20. septembra 1977. Asi o štvrtej ráno miestneho času nová operačná sovietska zabijacka družica zničila americkú špiónážnu družicu nad severoruským Petrozavodskom. Bola to Cosmos 929, prvá z flotily pilotovaných stíhacích satelitov Cosmos ničiacich ciele lúčmi nabitých častíc. Americká špiónážna družica vybuchla vo vesmíre do obrovskej ohnivej gule. Úkaz bol taký veľkolepý, že ho videli až v Helsinkách a tunajšie správy ho opisovali ako UFO podobné medúze. V Audio liste č. 26 minulý september som toto prvé zničenie podrobnejšie opísal. Dňa 4. októbra 1977, pár dní po odhalení operačných sovietskych zabijackých družíc v Audio liste č. 26, minister obrany Harold Brown na tlačovej konferencii v Pentagoné všetkých ohromil potvrdením tejto novej sovietskej schopnosti. Odmietol však povedať, ako fungujú. Mnohí novinári preto nesprávne špekulujú o starej výbušnej bezpilotnej konštrukcii.

V októbri, ako som uviedol v Audio liste č. 27, Sovietsky zväz vypustil ďalších šesť stíhacích satelitov Cosmos. Po svete začali ničiť americké špiónážne družice a správy v októbri 1977 zaplavovali zvláštne ohnivé gule na oblohe. Prakticky celá sovietska ponorková flotila sa medzitým rozmiestnila do útočných polôh okolo Spojených štátov, aby odradila od odvety za zničenie družíc. Začiatkom novembra bola situácia špiónážnych družíc kritická a sovietsky vojenský tlak na ovládanú Carterovu administratívu rýchlo rástol. Dňa 18. novembra 1977 použili Hlas Ameriky na vojnovú hrozbu Rusku kvôli tejto kríze, ktorej časť som citoval v Audio liste č. 28. Carterova administratíva vážne zvažovala preventívny americký útok na Sovietsky zväz. Drvivá sila sovietskeho námorníctva však opäť túto myšlienku okamžite zastavila.

Dňa 24. januára 1978 Cosmos 954, záhadná sovietska jadrová družica, núdzovo pristála v Kanade. Ako som vtedy vysvetlil v Audio liste č. 30, bola to práve zabijacka družica použitá o štyri mesiace skôr v Bitke žatevného Mesiaca. Len málo ľudí však venovalo pozornosť návratu Cosmosu 929, prvej operačnej sovietskej zabijackej družice, na Zem 2. februára 1978, o týždeň neskôr. Ako som uviedol v Audio liste č. 31, dovtedy už na obežnej dráhe hliadkovalo vyše tridsať sovietskych stíhacích satelitov Cosmos s časticovou lúčovou výzbrojou.

Minulý mesiac, ako som upozornil v Audio liste č. 32, Kremel' zopakoval Spojeným štátom kapituláčne ultimátum SALT II. Bolo to 27. marca, presne šesť mesiacov po prehre v Bitke žatevného Mesiaca a prvom Gromykovom ultimáte v Bielom dome. Oficiálna Pravda ho podala diplomatickým jazykom a nervózna Carterova administratíva sa znovu ocitla na pokraji paniky. O dva dni oznámili, že sa Vance stretne s Gromykom kvôli SALT II, možno v Ženeve. Napokon však musel Vance s pokorou vykonať púť k samotnému zdroju, do Moskvy. V čase prvého oznámenia plánovaného stretnutia už Leonid Brežnev

č. 2 cestoval na sovietsky Ďaleký východ s ministrom obrany maršalom Dmitrijom Ustinovom. Brežnev č. 2 je ceremoniálny dvojník, ktorý na verejnosti zastupuje skutočného Brežneva od niekoľkých týždňov po jeho smrti v Moskve 7. januára 1978.

Najsilnejším mužom Kremľa je teraz Ustinov. Je novým Chruščovom: ostatným dovolí ukazovať obraz moci, kým si v zákulisí upevňuje vlastné vedenie. Priatelia, verejnosť sotva kedy podozrieva použitie dvojníkov v politike a diplomacii. Ved' sme práve tí, ktorých tým majú oklamať. Na diplomatickej úrovni to však vôbec nie je nezvyčajné a keď dvojníka odhalia, diplomatickou tradíciou je nijako ho nekomentovať. Vyzeralo by to ako zasahovanie do vnútorných záležitostí inej krajiny, čo Sovietsky zväz netoleruje. Hoci teda Cyrus Vance a ďalší vedia, že Brežnev č. 2 je dvojník, jednoducho sa pridávajú k pretvárke. Viete si to predstaviť?

Počas cesty Brežneva č. 2 a Ustinova na Ďaleký východ navštívili sporné pohraničné oblasti medzi Sovietskym zväzom a Čínou. Burcujúce prejavy sovietskym vojakom od nich získavali hlasné sľuby chrániť vlasť, ale Čína bola len čiastočným terčom. Dňa 7. apríla Brežnev č. 2 na križníku v prístave Vladivostok hovoril nie o Číne, ale o Spojených štátoch. Obvinil Carterovu administratívu z kolísania a nedôslednosti v SALT II a zdôraznil, že zdržívaním sú Spojené štáty na pokraji úplnej straty šance na dohodu. Keď to americkí spravodajskí analytici počuli, zachveli sa. SALT II má tajne byť kapitulačnou zmluvou prostredníctvom jednostranného odzbrojenia. Jedinou alternatívou ku kapitulácii pod ultimátom je samotná vojna a slová Brežneva č. 2 nevybrali ľahkovážne. Po vladivostockom prejave sa na chvíľu obrátil k Ustinovovi po schvaľujúce prikývnutie a dostal ho. Bolo čoraz jasnejšie, že Vanceova cesta do Moskvy získava význam buď-alebo. Buď nájde spôsob ďalej zdržiavať bez vyvolania prílišného sovietskeho hnevu, alebo musí podpísať. Tí, ktorí ovládajú americkú vládu, chcú podľa možnosti odklad, pretože obnovili operáciu Desk Top.

V januári 1977 som odhalil, že CIA rozmiestnila flotilu podmorských superraket na dne Atlantiku a Pacifiku, ale začali presakovať a jedna za druhou zlyhávať. V jednom prípade po mojom odhalení unikajúce látky otrávil veľryby v oceáne východne od Floridy. Vo veľkých počtoch sa začali vyplavovať pri Jacksonville a zomierať. Dnes už pôvodná flotila podmorských rakiet CIA vôbec nefunguje. Operáciu Desk Top, ktorá ich pôvodne rozmiestnila, však obnovili a ukladajú novú flotilu. Robí sa to pod krytím ropných vrtov pri východnom pobreží. Mnohé súčasné vrtné operácie sú skutočné, ale v Desk Top používajú Exxon, najstaršiu a najpevnejšiu ovládanú Rockefellerovu korporáciu. V auguste 1976 počas tajnej sovietskej krízy podvodných rakiet Exxon rozvíril ropný priemysel ponukami fantastických súm za kontrolu veľkých častí teraz skúmaného atlantického ropného poľa. Teraz v operácii používa vrtnú loď Glomar Pacific. Je sesterskou loďou slávneho Glomar Exploreru, takzvanej záhadnej lode Howarda Hughesa, použitej v pôvodnej operácii Desk Top.

Americkou stratégiou je teda ďalej kupovať čas v nádeji, že novú flotilu podmorských rakiet CIA a ďalšie improvizované kroky dokončia včas proti drvivkej ruskej vojenskej sile. Spomienka na nočné mory minulej jesene po Bitke žatevného Mesiaca však dávala nedávnym sovietskym slovám význam, že ďalšie Vanceovo zdržívanie v Moskve môže byť poslednou kvapkou. Usúdili, že na správny postup musí počas rokovaní dostávať aktuálne spravodajské informácie o stupni sovietskej vojenskej pohotovosti. Keby sovietske sily boli pripravené spustiť útok, nemal by inú možnosť než zásadne súhlasiť s tajnými kapitulačnými ustanoveniami SALT II. Pri nižšej pohotovosti mal ďalej zdržiavať s iba toľkými ústupkami, aby nevznikla úplná slepá ulička.

Pred rokom by poskytnutie tejto rozhodujúcej informácie „Áno“ alebo „Nie“ nebolo problémom, pretože Spojené štáty ešte mali sieť špiónážnych družíc. Dnes ju nemáme. Teraz môžem odhaliť, že orbitálna flotila sovietskych stíhacích satelitov Cosmos dokončila odstránenie amerických špiónážnych družíc schopných pozorovať Sovietsky zväz. Neodvetili sme, pretože sa neodvažujeme. Už nedokážeme

zistiť sovietske medzikontinentálne rakety v okamihu štartu, takže akýkoľvek raketový útok poskytne iba oveľa kratšie varovanie siete radarov včasnej výstrahy. Nedokážeme ani nepretržite sledovať presuny vojsk a ďalšie vojenské aktivity po celom Sovietskom zväze. Bolo teda jasné, že na informácie potrebné Vanceovi treba osobitný prieskumný let. Pokročilá sovietska protivzdušná obrana však teraz zostrelí akékoľvek západné prieskumné lietadlo vrátane RS-71, letiaceho dvadsať míľ vysoko trojnásobkom rýchlosti zvuku. Jedinou šancou bolo lietadlo, na ktoré by Rusi možno nestrielali: osobné lietadlo. Na zníženie podozrenia nemohlo byť americké.

Ako som uviedol pred dvoma mesiacmi, katastrofálne dôsledky Bitky žatevného Mesiaca vyvolali veľké prehodnotenie Carterovho ohláseného plánu stiahnuť vojakov z Južnej Kórey. Niektorí navrhli ponúknuť už plánované spomalenie Južnej Kórei výmenou za juhokórejský spravodajský let do sovietskeho územia. Plán prijali a osud letu 902 bol spečatený. Dňa 20. apríla 1978 bol Vance v Moskve na prvom dni rozhovorov s Gromykom. Zdanlivo náhodou v ten istý deň let 902 zabľúdl do sovietskeho priestoru a lietal nad obrovskou koncentráciou ruských vojenských objektov. Kým 707 napokon pristál, americkí spravodajskí predstavitelia už mali odpoveď: Sovietsky zväz sa nechystal na okamžitý útok. Správu rýchlo poslali Vanceovi do Moskvy a zdržiavanie pokračovalo podľa plánu. Hneď nasledujúci deň Jimmy Carter oznámil odklad plánu sťahovania vojakov z Južnej Kórey.

Kórejský incident ukazuje veľmi dôležitú, často zabúdanú skutočnosť. Nech ide o akékoľvek zbrane, stratégia je vždy prvoradá a niekedy prevráti rovnováhu napriek obrovskej presile. Zo všetkých strategických faktorov je najsilnejšie prekvapenie. Kórejský 707 prenikol do najsilnejšej protivzdušnej obrany na svete, pretože Rusov zastihol nepripravených: nečakali taký kúsok. Len si predstavte, priatelia, čo spôsobí spojenie ruskej vojenskej sily a prekvapenia v prichádzajúcej vojne!

Téma č. 3 - SÚMRAK REPUBLIKY SPOJENÝCH ŠTÁTOV

V nahrávkach sa vám, priatelia, snažím pomôcť vykladať prítomnosť vo svetle budúcnosti. Keď pochopíte, kam udalosti smerujú a prečo, dnešný búrlivý vývoj vás už nebude miasť ani prekvapovať. Nikto však nepochopí, čo prináša budúcnosť, kým sa nepoučí z minulosti. Pri pohľade na dnešnú republiku Spojených štátov sú niektoré z najživších ponaučení z minulosti v páde francúzskej Tretej republiky v roku 1940. Kolaps Francúzska pred Hitlerovým vojenským strojom bol šokujúci, ale nevyhnutný. Semená porážky už zasiali predošlé roky, keď odmietalo uznať skutočnú hrozbu a konať na svoju ochranu. Ako dnešnú Ameriku ho zvnútra rozožierali špióni. Ako dnešná Amerika sa však cítilo bezpečne za Maginotovou líniou a verejnosť ustavične uisťovali, že francúzske vojenské sily postačujú na bezpečnosť. Schopnosť brániť sa sa ukázala ako čistá fikcia. Keď prišla chvíľa pravdy, pekný obraz a sebaklam sa zrútili a s nimi Tretia republika.

Dnes sa Spojené štáty blížia k chvíli pravdy po období úpadku, sebaklamu a vytvárania obrazu, podobnom Francúzsku rokov 1933 až 1940. Alexander Werth o tomto období napísal knihu „THE TWILIGHT OF FRANCE“ - „SÚMRAK FRANCÚZSKA“, ktorú vydalo Fertig v New Yorku v roku 1966. V úvode D. W. Brogan napísal, citujem:

„Porážka Francúzska v roku 1940 nebola prekvapivá, zabrániť jej mohol iba zázrak. Svet si však nielen zvykol očakávať od Francúzska zázraky, ale bol oslnený víťazstvom roku 1918.“

A citujem znovu:

„Francúzska porážka nebola prekvapivá. Prekvapivé bolo nezachovanie plodov víťazstva, tých minimálnych záruk francúzskej bezpečnosti.“

Ako Francúzsko v roku 1940 sa dnešné Spojené štáty vyhrievajú v dozvukoch dávno mŕtveho víťazstva. Rovnako sme nezachovali minimálne záruky vlastnej bezpečnosti. Amerika v skutočnosti klesla ešte ďalej, pretože pod zámienkou obmedzenia zbrojenia zatvorila systémy protivzdušnej obrany, vojenské základne a námorné zariadenia a inak opustila obranu vlastnej krajiny. Historici nedokážu nájsť precedens takého samovražedného správania veľmoci. Súmrak Spojených štátov teraz zaručil, že ľudskými silami nedokážeme vojnu so Sovietskym zväzom odvrátiť ani vyhrať. Dokázal by to iba zázrak, ale ako národ si zázrak nezaslúžime. Namiesto viery v Boha, ktorá vybudovala Spojené štáty, väčšina Američanov dnes verí v samotné Spojené štáty, akoby boli božskou bytosťou, ktorá sa nikdy nemýli a nikdy nemôže prehrať.

Uprostred tohtomesačných moskovských rozhovorov Vancea a Gromyka sovietsky hovorca naposledy jasne zopakoval, že ide o poslednú americkú šancu podpísať SALT II. Napriek zdánlivo lepšiemu tónu a ochote Sovietov ďalej rokovať to bola posledná šanca kapitulovať touto cestou. Rusi vedia, že ovládaná Carterova administratíva získava čas. Vedia o operácii Desk Top a ďalších improvizovaných pokusoch nájsť významnú vojenskú hrozbu namierenú proti nim. Vedia o Rockefellerových krokoch urobiť z Číny vierohodný odstrašujúci faktor. Je to však príliš málo a príliš neskoro. Kremľ nemieni dovoliť, aby zúfalé manévry priniesli plody. Plánuje ich skrátiť vojnou za sovietskych podmienok a v čase zvolenom Sovietskym zväzom. Od ukončenia moskovských rozhovorov 22. apríla 1978 sa zaviazal krok za krokom pripraviť si voľné pole na vojnu. Niet pevného harmonogramu, ale sú naplánované konkrétne kroky. Zámerom je dokončiť ich čo najviac pred spustením vojny, aby sa v pravý čas mohol naplno sústrediť na dobytie Ameriky. Aj tak je Sovietsky zväz pripravený na vojnu kedykoľvek.

Veľmi dôležitá je pre Kremľ už začatá propagandistická kampaň pripravujúca Rusov na vojnu. Sovietsky zväz sa mimoriadne usiluje pôsobiť rozumne a konštruktívne najmä v kontrole zbrojenia, kým Spojené štáty vykresľuje ako nespolupracujúce a hrozivé. Ďalšou vysokou prioritou sú prípravy sovietskej invázie v Kanade a Mexiku, ktoré som opísal minulý mesiac. Po úvodnom prekvapivom jadrovom útoku chcú byť pripravení rýchlo mobilizovať vojakov, tanky, delostrelectvo a ukryté zásoby zbraní na inváziu cez severnú aj južnú hranicu. Je tu aj veľká otázka červenej Číny, o ktorú sa Sovietsky zväz a Spojené štáty začali preťahovať. Je taká dôležitá, že Brežnev č. 2 pred dvoma dňami poslal námestníka ministra zahraničných vecí do Pekingu rokovať o hraniciach. V nasledujúcich dňoch sa Čína stane čoraz väčším ohniskom pozornosti oboch strán. Spiaceho obra však mali nechať na pokoji. Tlaky a lákadlá, ktorými ju teraz zasypávajú Rockefellerove záujmy, ju totiž robia revizionistickejšou, a teda politickým myslením podobnejšou Rusku. Naši tajní páni tak nevedomky pomáhajú Rusku a Čínu zbližovať, nie vzdďľovať.

Ako sa vojna približuje, Spojené štáty budú čoraz viac sužovať sabotáž a geofyzikálna vojna: povodne, búrky a umelé zemetrasenia, najmä v Kalifornii. Najväčším prekvapením pripraveným pre Ameriku sú však kozmosféry nad našimi hlavami. Na rozdiel od Spojených štátov v posledných rokoch Sovietsky zväz nikdy nezabudol, že pri zbraňovom systéme môže byť množstvo rovnako dôležité ako kvalita. V príprave konfliktu sa začiatkom tohto mesiaca počet kozmosfér po svete a najmä nad Spojenými štátmi začal prudko množiť. Podľa mojich spravodajských informácií z 26. apríla, pred dvoma dňami, sa nad miestami po celých Spojených štátoch teraz vznáša dvestošesťnásť, opakujem 216, sovietskych kozmosfér s časticovou lúčovou výzbrojou. Len nad oblasťou Washingtonu, D. C., ich je deväť (9); po tri (3) nad New Yorkom, Roanoke vo Virgínii a Phoenixom v Arizone. Sú aj nad vojenskými zariadeniami, priehradami, hlavnými mestami štátov a ďalšími veľkými mestami. Najhustejšie sú teraz na severovýchode, ale po dvanásť (12) je nad Kaliforniou a Texasom a deväť (9) nad Kansasom. Carterova administratíva veľmi dobre vie, ako blízko sme k vojne. Preto čoraz viac počúvame o možnom národnom núdzovom stave, prídellovom systéme benzínu a podobne. Vie to aj Kongres, ale rovnako ako výkonná moc vám odmieta povedať pravdu.

Ako občania Spojených štátov sme teraz presne ako dôverujúci cestujúci letu 902: iba sa vezieme a dôverujeme pilotom vo Washingtone. Aj keď vidíme dramatické a znepokojivé znamenia, že niečo je strašne zle, ako ľud odmietame prijať zodpovednosť zanechanú zakladateľmi republiky. Namiesto uchopenia ústavných nástrojov ponechaných na zabránenie katastrofe reagujeme ako cestujúci kórejského lietadla, ktorí sa čudovali, prečo je slnko náhle za nimi namiesto pred nimi. Myslíme si, že to musí byť v poriadku, určite vedia, čo robia. Priatelia, naša republika je však v rukách mužov, ktorí nevedia, čo robia. Poznajú lži, intrigy a triky, ale nevedia nič o čestnom vedení a ani ich nezaujíma. Súmrak republiky Spojených štátov amerických sa tak prehĺbuje pred našimi očami. Odvrátili sme sa od svetla slobody pochádzajúceho iba od Boha a letíme do temnoty vojny.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.